

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 אפריל 2021

ע"מ 4680-01-21 ויסמן נ' שומה תל אביב 4

לפני כב' השופטת ירדנה סרוסי

מערער

אבישר ויסמן

ע"י ב"כ עוה"ד עמית חדד, נועה מילשטיין, אפרת דורוני

נגד

משיב

פקיד שומה תל אביב 4

ע"י ב"כ עוה"ד יעל הרשמן-אקסן, שירה ויזל-גלצור
פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

החלטה

בפניי בקשה מטעם המערער למחיקת ההודעה המפרשת את נימוקי השומה מטעם המשיב ולקבלת הערעור על הסף (להלן: "**הבקשה**").

רקע בתמצית

1. בתחילת שנת 2014 נפתחה חקירה פלילית בעניין המערער ואביו, מר בוריס ויסמן ז"ל (להלן: "**בוריס ז"ל**"), שבסיומה הוגש כתב אישום כנגד השניים. ביולי 2014, בעקבות ממצאי החקירה הפלילית, נקבעו למערער ולאביו שומות מס לשנים 2006 – 2013. השומות שהוצאו למערער הוצאו כשומות בהיעדר דוח לפי סעיף 145(ב) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה**"). לעמדת המשיב, המערער ובוריס ז"ל חייבים ביחד ולחוד בחובות המס בגין הכנסות שהפיקו.

2. ביום 25.2.2015 הגיש המערער דוחות מס לשנים 2006 – 2013, אשר התקבלו על ידי המשיב כהשגה על השומות שהוצאו לו בהעדר דוח (להלן: "**ההשגה**"). ביום 28.12.2020, שלושה ימים טרם מועד התיישנות ההחלטה בהשגה, דחה המשיב את השגת המערער וקבע לו שומות בצו, הן השומות שבערער.

3. במקביל להליכי השומה של המערער נוהלו הליכי שומה גם נגד בוריס ז"ל, אשר נפטר בתחילת שנת 2019. ערעור שהוגש על השומות שהוצאו לבוריס ז"ל בגין השנים 2010 – 2012 תלוי ועומד בפני מותב זה בגדרי ע"מ (מחוזי ת"א) 52353-01-17 ויסמן נ' **פקיד שומה תל אביב 4**, ואילו ערעור שהוגש ביחס לשנים 2006 – 2009 ו-2013 נדחה על הסף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 אפריל 2021

ע"מ 4680-01-21 ויסמן נ' שומה תל אביב 4

בהחלטתי ב-ע"מ (מחוזי ת"א) 38310-01-21 ויסמן נ' פקיד שומה תל אביב 4
(16.3.2021).

טענות המערער בתמצית

4. לטענת המערער, יש למחוק את נימוקי השומה ולקבל את הערעור על הסף בשל השיהוי הניכר בקבלת החלטת המשיב בהשגתו.
לטענתו, בשנת 2016 החליט המשיב בהשגה על השומות שהוצאו בעניינו של בוריס ז"ל, אך בחר שלא להכריע בהשגתו, כאשר משמעות הדבר היא קבלת ההשגה.
המשיב שינה מהחלטתו וקבע בצו את שומות המערער רק ביום 28.12.2020.
5. מדובר בשיהוי אובייקטיבי וסובייקטיבי. הדברים מקבלים משנה תוקף לאור הנחיות היועץ המשפטי לממשלה 7.1002 בדבר הפעלת הליכי גבייה מנהליים לפי פקודת המיסים (גבייה) (2.2012) (להלן: "**הנחיית היועץ**"), לפיה יש לפתוח בהליכי גבייה בתוך שלוש שנים מהיום בו הפך החוב לסופי.
כמו כן, המשיב סירב לקלוט דוחות מס שהגישה אלמנתו של בוריס ז"ל, בטענה שהוגשו בשיהוי, אולם במקביל, ישב המשיב על המדוכה במשך שנים ולא החליט בהשגת המערער. המשיב אינו יכול להציג עמדות סותרות במסגרת הליכים שונים.
6. קבלת החלטה בהשגה, ביחס לשומות המערער, בשיהוי ניכר, מעידה על כך שפקיד השומה לא סבר בזמן אמת כי יש למסות את המערער. חזקה על המשיב שכאשר בחן את השגותיו של בוריס ז"ל הוא בחן גם את טענותיו של המערער, והוא בחר לקבל את דוחות המערער כמות שהם ולא לייחס לו את אותה הכנסה הנטענת ביחס לבוריס ז"ל.
7. המערער הסתמך על כך שלא הוצאו לו שומות בצו במועד ההחלטה ביחס לשומותיו של בוריס ז"ל, וכן על כך שלא הוצאו לו שומות בצו במשך למעלה מארבע שנים ממועד הגשת ההשגה.
- לא רק זאת, הוצאת השומות בשיהוי פוגעת גם ביכולתו של המערער להתגונן בצורה אפקטיבית ואופטימלית. כיום, אין למערער היכולת להעיד או לקבל מידע מאחד הגורמים המרכזיים בעניינו – בוריס ז"ל. המשיב בהתנהלותו מנע מהמערער לנהל את ההגנה המיטבית מבחינתו. הדבר מחייב, לכל הפחות, להעביר את נטל ההוכחה למשיב.
8. עוד טוען המערער כי המשיב מושתק מלמסות אותו, שכן מדובר בשומות חלופיות לשומותיו של בוריס ז"ל. המשיב מעוניין למסות הן את המערער והן את בוריס ז"ל ביחס לאותן הכנסות ממש. המשיב לא פעל בהתאם לדין בכל הקשור להוצאות השומות החלופיות. בחוזר מס הכנסה מספר 5/2005, אשר עוסק בטענות חלופיות בשומה ובשומות חלופיות (להלן: "**חוזר מס הכנסה**"), נקבע כי יש לציין במפורש מהי השומה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 אפריל 2021

ע"מ 4680-01-21 ויסמן נ' שומה תל אביב 4

העיקרית ומהי השומה החלופית. בשומה שהוצאה למערער לא ציין המשיב כי מדובר בשומה חלופית, והמשיב לא תיעדף איזו מהשומות. המשיב מושתק מלפעול ביחס למערער בכל הנוגע לשנות המס 2006 – 2009 ו-2013 שכן ביחס לשנים אלו קיים חוב מס חלוט של בוריס ז"ל.

טענות המשיב בתמצית

9. המשיב טוען כי דין הבקשה להידחות. מדובר בטענות חדשות של המערער, שלא עלו כלל בהליכי השומה. ניתן היה לצפות ממי שטוען למחיקת הליך בשל שיהוי, שיעלה את טענותיו, שכלל לא נטענו בהליך השומתי, לכל הפחות מיד עם הגשת הערעור, אך גם זאת לא נעשה.

10. עוד טוען המשיב, כי הצווים הוצאו במועד. על הדוח לשנת 2013 חל סעיף 152(ג) לפקודת מס הכנסה, כנוסחו היום (לאחר תיקון מס' 211), לפיו יראו השגה על שומה בהעדר דוח כאילו התקבלה רק אם לא התקבלה בה החלטה בתוך חמש שנים מתום שנת המס שבה הוגשה.

על הדוחות לשנים 2006 – 2012 חל נוסח סעיף 152(ג) לפקודה, קודם לתיקונו בתיקון מס' 211, ולפיו יראו השגה על שומה בהעדר דוח כאילו התקבלה רק אם לא התקבלה בה החלטה בתוך ארבע שנים מתום שנת המס שבה הוגשה, ובאישור המנהל – בתוך חמש שנים מתום שנת המס האמורה. ביום 30.12.2019 הוסכם בין הצדדים על הארכת מועד להוצאת השומות בצו לשנים 2006-2012 עד ליום 31.12.2020 (נספח 1 לתשובה לבקשה).

אין חולק אם כן, כי השומות בצו הוצאו בהתאם למועד שנקבע בפקודה.

11. לטענת המשיב, גם אין "שיהוי" בהוצאת השומות.

ראשית, הסכמת המערער להארכת המועד להוצאת הצווים סותרת מיניה וביה את טענתו כאילו זנח המשיב את שומותיו. הסכמה זו גם מלמדת כי המערער ידע כי המשיב לא קיבל את דוחותיו.

שנית, לאורך השנים נוהלו הליכי שומה מול המערער. לא בכדי לא פירט המערער בבקשה את לוחות הזמנים ונתלה בטענות נסיבתיות לגבי מועד הוצאת השומות השונות. כך, בין השאר, ביום 1.7.2014 דרש המשיב מהמערער הצהרת הון ליום 31.12.2013. דרישה זו נענתה רק ביום 5.2.2020. בנוסף לכך, רק ביולי 2018 נודע למשיב על הכנסות מדיבידנדים לשנים 2015 – 2017, כך שנפרס בפניו מידע שעל אודותיו לא ידע קודם לכן. ניתנה למערער גם אפשרות להציג את חשבונות הבנק הזרים יחד עם הרווחים הפיננסיים שנבעו מהן, אולם המערער נמנע מלעשות כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 אפריל 2021

ע"מ 4680-01-21 ויסמן נ' שומה תל אביב 4

- הציפייה לקבלת מסמכים ומידע מן המערער יש בהם כדי להצדיק את ההמתנה בהוצאת הצווים למערער, על אף שהצווים לבוריס ז"ל יצאו קודם לכן.
12. טענת שיהוי היא טענה עובדתית ויש לבחון אותה בהתאם לראיות ולנסיבות בתיק. המערער לא טען ולא הוכיח כי נגרם לו נזק נוכח חלוף הזמן, וממילא היעדרו של תצהיר בעניין זה מחייב את דחיית הבקשה. יש גם לדחות את הטענה כי בשל השיהוי נפגעה הגנתו של המערער. בכל הכבוד, השאלה אם אביו של המערער היה מבקש להעיד בהליך ותוצאות עדותו אינן עניין לבקשה לסילוק על הסף, ובכל מקרה אין מקום להסיק מהשערות אלו מסקנות מרחיקות לכת.
- כמו כן, אין בכך כדי להצדיק את קבלת הערעור על הסף תוך גרימת נזק לקופה הציבורית, וגם אם היה שיהוי בפעולת המשיב, אין הדבר מבטא **מדיניות של אי-אכיפה**.
13. לטענת המשיב, הנחיית היועץ איננה רלוונטית לעניינו. בהתאם להנחיית היועץ, המועד ממנו מתחילים למנות את תקופת השיהוי בחוב מס הוא המועד שבו "**מוצו הליכי ההשגה**". כל עוד לא ניתנה החלטה בהשגה וכל עוד עומד המשיב במועדים שנקצבו לו בפקודה לצורך כך, לא ניתן לומר כי החוב עומד לגביה. ההנחיה הרלוונטית לעניינו, אשר המשיב עומד בה, היא ההנחיה שניתנה ביום 21.2.2016 על ידי סמנכ"לית בכירה שומה וביקורת ברשות המסים שכותרתה "הטיפול בנישום לפני מועד התיישנות השומה – הנחיות לפעולה".
14. אין לקבל את טענת המערער בנוגע להיפוך נטל ההוכחה. המשיב עמד בהנחיות השונות, במסגרות הזמנים ובהוראות הקבועות בפקודה. העובדות והראיות בהליך זה מצויות קודם כל בידי המערער, אשר עשה כל מאמץ לאורך הליכי השומה להסתיר מעיני המשיב.
15. עמדת המשיב בהליך היא כי המערער ואביו, בצוותא חדא, הם בעלי השליטה בחברות הזרות, בקליניקות ובחשבונות הבנק הזרים. בהתאם, סבור המשיב כי המערער ואביו חייבים, **ביחד ולחוד**, בחובות המס הנובעים מפעילות זו. לפיכך, אין מדובר בשומות חלופיות זו לזו, אלא בחיובים שהם ביחד ולחוד. עצם קביעת החבות במס לבוריס ז"ל ו/או למערער לא מונעת קביעת חבות מס ביחס ליתר הנוגעים בדבר בגין פעילותו של כל אחד מהם באופן נפרד. אין מדובר בשומות המוציאות אחת את השנייה, אלא בשומות המתקיימות בו זמנית זו לצד זו, בהיות הן המערער והן בוריס ז"ל זכאים לרווחים מפעילות הקליניקות. לפיכך גם אין כל רלוונטיות לחוזר מס הכנסה שאליו הפנה המערער. המשיב מתחייב שלא לגבות יותר מן המס בו חייבים המערערים ביחד בגין הפעילות הנטענת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 אפריל 2021

ע"מ 4680-01-21 ויסמן נ' שומה תל אביב 4

דיון והכרעה

16. המערער טוען כי יש למחוק את נימוקי השומה ולקבל את הערעור על הסף בהתבסס על שתי טענות. הראשונה, כי חל שיהוי בהחלטה בהשגה; השנייה, כי מדובר בשומות "חלופיות" לשומות שיצאו לבוריס ז"ל, אשר לא הוצאו כדין.

אדון בשתי הטענות כסדרן.

שיהוי

17. המערער טוען, כי מאחר שהמשיב החליט בהשגתו רק שלושה ימים קודם למועד ההתיישנות, חל שיהוי במתן ההחלטה. עוד הוא טוען, כי הוא סבר שהשגתו התקבלה והוא אף הסתמך על כך, ובעקבות השיהוי במתן ההחלטה נפגמה הגנתו.

18. אין בידי לקבל טענות אלו.

אין לקבל את טענת המערער כי חל שיהוי במתן ההחלטה בהשגתו.

צודק המשיב בטענתו כי עמדה לו הזכות להחליט בהשגה במועד שעשה כן. החלטת המשיב ניתנה בתוך תקופת הזמן שהוקצבה לו בפקודה, ולמעט במקרים חריגים, אין פסול במתן ההחלטה סמוך לפני תום המועד. כל קביעה אחרת, תרוקן מתוכן את תקופת ההתיישנות שקבע המחוקק בפקודה ואת האיזונים שעומדים בבסיס אותה קביעה. והשוו, בשינויים המחויבים, ל-ע"א 6805/99 תלמוד תורה הכללי והישיבה הגדולה עץ חיים בירושלים נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה, ירושלים, פ"ד נז(5) 445, 443 (2003) (להלן: "עניין תלמוד תורה"):

"טענת שיהוי המועלית כנגד תובענה אזרחית בטרם חלפה תקופת ההתיישנות היא טענה קשה ברבדים שונים. מעצם טיבה היא מבקשת להתערב ולשנות תקופת התיישנות שנקבעה בדין על דרך קיצורה העשויה לפגוע בציפייתו של התובע לכלכל צעדיו לפי טעמו במסגרת תקופת התיישנות המוכרת בחוק".

כן ראו ע"א 5262/08 מילגד בע"מ נ' מועצה אזורית מטה אשר, פס' כ"א (29.7.2010):

"בתביעה אזרחית אין להישמע על דרך הכלל – בחריגים – לטענות שיהוי, כל עוד מוגשת התביעה בתחום ההתיישנות, שכן מוסד ההתיישנות כבר אוצר בחובו את השיקולים השונים הנוגעים לחלוף הזמן".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 אפריל 2021

ע"מ 21-01-4680 ויסמן נ' שומה תל אביב 4

וראו בנוסף ע"א 546/04 עיריית ירושלים נ' שרותי בריאות כללית, פס' 62 (20.8.2009).

19. למען הסר ספק, הליכי שומה מול רשות המיסים מסווגים בהקשר הרלוונטי לענייננו, בעניין סוגיית ההתיישנות האזרחית אל מול השיהוי המינהלי, כעניין אזרחי שבו ניתנת הבכורה להסדר ההתיישנות הקבוע בחוק (וראו רע"א 187/05 נסייר נ' עיריית נצרת עילית, פ"ד (1) 215, 263 (2010) (להלן: "עניין נסייר")):

"עניינים הקשורים בגביית מיסים הם בעלי מאפיין אזרחי בולט... תביעות לתשלום מס או להשבתן כפופות בדרך כלל לתקופת התיישנות אזרחית. אכן, בחוקי מס רבים קיימות הוראות התיישנות ספציפיות, בעיקר ביחס לתביעות להשבת מס ששולם ביתר או בחסר, אולם לעתים גם ביחס לקביעת השומה עצמה. כך למשל, בפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (בעיקר סעיפים 145, 169-159); בחוק מיסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר), התשכ"ח-1968 (בעיקר סעיפים 1, 2 ו-7); בחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961 (בעיקר סעיף 56); בפקודת המכס (בעיקר סעיפים 150 ו-154); ובחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (בעיקר סעיפים 532-534) (וראו דניאל פרידמן דיני עשיית עושר ולא במשפט כרך ב, 876-885 (מהד' שניה, 1998)). הימצאותם של הסדרי התיישנות ספציפיים מצביעה אף היא על שיוכם הענייני של חוקי המס לדין ההתיישנות האזרחי, להבדיל מהשיהוי המינהלי".

20. זאת ועוד, אף אם אניח כי חל שיהוי במתן ההחלטה, יהיה על המערער להוכיח כי המשיב ויתר על מתן ההחלטה בהשגתו, או שבמהלך הזמן השתנה מצבו לרעה, על מנת שניתן יהיה לקבל את טענתו על שיהוי. שימוש בטענות אלו יישמר למקרים נדירים וחריגים ביותר, והשוו, בשינויים המחויבים, לעניין נסייר, בעמ' 253:

"לצורך טענת שיהוי בדין האזרחי, נדרש להוכיח כי בנסיבות המקרה, התובע זנח את זכות התביעה העומדת לו, או שבמהלך הזמן הנתבע שינה את מצבו לרעה; היו שהוסיפו תנאי חלופי שלישי, שעניינו שיהוי שנגרם עקב חוסר תום לבו של התובע (רע"א 4928/92 עזרא נ' מועצה מקומית תל-מונד, פ"ד מז(5) 94 (1993); ע"א 403/63 תמיר נ' שמואלי, פ"ד יח(1) 47, 53 (1964); ע"א 410/87 עזבון ליברמן נ' יונגר, פ"ד מה(3) 749, 755-756 (1991)). השימוש בטענת השיהוי בדין האזרחי, שנועד לסייג ולהגביל את תקופת ההתיישנות הסטטוטורית, הוא ענין נדיר וחריג ביותר, ויעשה כאשר הדבר מתחייב מטעמים מהותיים של צדק והגינות כלפי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 אפריל 2021

ע"מ 21-01-4680 ויסמן נ' שומה תל אביב 4

הנתבע, משיקולים שבאינטרס ציבורי, ומדאגה לקיום הליך שיפוטי תקין

[ההדגשה אינה במקור].

לטעמי, אף לא אחת מחלופות אלו מתקיימת בענייננו ולא מדובר באחד מאותם מקרים חריגים שראוי לקבל בהם טענת שיהוי טרם תחילת מועד ההתיישנות.

21. בכל הנוגע לטענה על וויתור המשיב על מתן החלטה בהשגה, לא ברור מנין מסיק המערער, כי האיחור הנטען כביכול במתן ההחלטה מעיד על כך שהמשיב החליט לקבל את ההשגה. בוודאי שלא מדובר במצג ברור מצד המשיב שממנו ניתן להבין כך באופן מובהק. והשוו לעניין **תלמוד תורה**, בעמ' 446 :

"איחור בהגשת תביעה הוא כשלעצמו אינו מעיד על ויתור או מחילתו של התובע על זכות התביעה. השתהות בתחום תקופת ההתיישנות הינה זכותו של המתדיין, והיא עשויה לעתים לשמש אמצעי חשוב בדרך לפתרון המחלוקת מחוץ לערכאות, לפיכך קיימת דרישה לקיום מצג ברור מצד התובע על אודות ויתור או מחילה מצדו על זכות התביעה הנתונה לו. דרישה זו מתיישבת עם הצורך להימנע מהטלת מגבלות דרקוניות על תובע הפונה לעזרת בית-המשפט בתוך תקופת ההתיישנות, והיא הולמת את המדיניות המשפטית המבקשת לעודד משא ומתן בין הצדדים להשגת פתרון לסכסוך מחוץ לפתחו של בית-המשפט, גם אם הדבר יארך זמן רב (השווה ע"א 8301/98 אנואר נ' ש.א.פ. בע"מ [20], השופט ריבלין, בעמ' 350). טענה בדבר ויתור או מחילה על זכות תביעה מחייבת רמת הוכחה נכבדה על-ידי הטוען לה".

22. אדרבא, מנספח 1 לתשובה לבקשה עולה, כי המשיב ניהל דיונים רבים בקשר לתיק וכי המערער היה מודע לכך. יתרה מזו, המערער היה מודע לכך שעדיין לא נתקבלה כל החלטה על ידי המשיב, והוא אף הסכים כי תינתן ארכה למתן החלטה בהשגה, ללא כל תנאי או טענה בעניין, עובדה הסותרת את טענתו כי סבר שהשגתו התקבלה (ראו בנספח 1 לתשובה לבקשה, אישורו של רו"ח ויטה מטעם המערער להארכת תקופת ההתיישנות בשנה נוספת ועד לתאריך 31.12.2020 ; בהקשר זה יצוין, למען הסדר הטוב של הדברים, כי נראה כי נפלה טעות סופר במכתבו של הרפרנט המקצועי מתאריך 31.12.2019, נספח 1 לתשובה לבקשה, שכן ההפניה הרלוונטית במכתבו הייתה צריכה להיות לסעיף 152(ג) לפקודה ולא לסעיף 145(א)(2) לפקודה, בגין השנים 2006-2012).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 אפריל 2021

ע"מ 21-01-4680 ויסמן נ' שומה תל אביב 4

יצוין, כי הימנעות המערער מלהתייחס להסכמתו לארכה שניתנה על ידו, תוך יצירת מצג כי לכאורה הוא סבר שהשגתו התקבלה, היא בגדר חוסר תום לב שגובל בהטעיה של בית המשפט. יש להצר על כך.

23. גם לא מצאתי לקבל את הטענה בדבר הפגיעה בהגנתו של המערער.

פטירתו של בוריס ז"ל איננה קשורה להתנהלות המשיב ואין לה כל קשר למועד שבו ניתנה ההחלטה בהשגה. עם כל הצער שבדבר, פטירתו של בוריס ז"ל הייתה יכולה להתרחש עוד קודם להחלטה בהשגה, או שנים רבות לאחר מכן. לפטירתו של בוריס ז"ל יכול שיינתן משקל בהמשך ההליך, בכל הנוגע לאי-יכולתו של המערער להעיד עד רלוונטי כזה או אחר, אולם זאת כבכל הליך אחר בו אין באפשרותו של בעל דין להעיד עדים מסוימים, ולא מעבר לכך. בוודאי שאין בכך כדי להביא לקבלת הערעור על הסף. יפים לענייננו, בשינויים המחויבים, הדברים האמורים בעניין **תלמוד תורה**, בעמ' 446:

"התנאי בדבר שינוי מצב לרעה של הנתבע אחוז ושלוב בדרישה כי שינוי כאמור ינבע מהתנהגותו הבלתי ראויה של התובע. אין הרי שינוי מצב לרעה של נתבע בשל שינוי בנסיבות אובייקטיביות שאינן תלויות בתובע, כהרי שינוי הנובע מהתנהגות התובע. מכאן, כי סילוק תביעה בטענת שיהוי ייתכן, דרך כלל, מקום שחוסר תום-לבו של התובע או מצג ממשי של ויתור או מחילה מצדו על זכותו הם אשר הניעו את הנתבע למעשה או למחדל אשר הביאו שינוי במצבו לרעה. מכאן, ששינוי מצב לרעה בהקשר של טענת שיהוי אחוז ושלוב ביחסים הפנימיים בין התובע לנתבע ובמערכת יחסי הגומלין ביניהם (ע"א 5634/90 הנ"ל [19], בעמ' 852; ע"א 656/79 גרינפלד נ' קירשן [21], בעמ' 317; ע"א 69/84 שפר נ' בונה [22], בעמ' 656; ע"א 367/71 טייג נ' ישראלי [23], בעמ' 715-716)".

24. על כל זאת יש להוסיף כי המערער לא צירף תצהיר לתמיכה בטענותיו, כך שהוא לא הוכיח, בוודאי שלא ברמת ההוכחה המוטלת עליו, את טענותיו העובדתיות הנוגעות להבנתו את מועד מתן ההחלטה בהשגה בעניינו ולנזקים שנגרמו לו לכאורה כתוצאה מהבנתו זו.

שומות חלופיות

25. המערער טוען, כי השומות שהוצאו לו ולבוריס ז"ל הן "שומות חלופיות", וכי המשיב פעל בניגוד לדין כאשר לא ציין כי מדובר בשומות חלופיות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 אפריל 2021

ע"מ 4680-01-21 ויסמן נ' שומה תל אביב 4

כן טוען המערער כי המשיב הוציא שומת מס חלופית לשומת מס חלוטה, ובכך יכול שייגבה מס בכפל.

26. אין בידי לקבל גם טענות אלו.

צודק המשיב בטענתו, כי לא מדובר בשומות חלופיות שהאחת מוציאה את רעותה, כגון שומה חלופית הקובעת את סיווג ההכנסה לפי מקור הכנסה שונה מזה שנקבע בשומה העיקרית, אלא בשומות מקבילות שיכולות לדור יחדיו והחיוב על פיהן הוא ביחד ולחוד. כל עוד המשיב אינו גובה מס ביתר, אין בכך כל פסול (זאת, בדומה למעוולים במשותף בדיני הנזיקין, והשוו לסעיף 83 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]).

לפיכך אין כל מקום לטענות המערער בעניין זה, לרבות לעניין טענותיו על תיעדוף השומות (וראו למשל ע"מ (מחוזי מרכז) 58913-07-18 בדיר נ' מנהל מס ערך מוסף - היחידה לפשיעה חמורה, פס' 64 (19.4.2020)).

27. מכל מקום, תחת ההנחה כי המשיב יפעל לגבות את מלוא סכום המס מעיזבונו של בוריס ז"ל ביחס לשנים 2006 – 2009 ו-2013, בהן השומות של בוריס ז"ל הפכה חלוטות, מצופה ממנו לוותר, לאחר גביית המס, על המשך ניהול הערעור דן כנגד המערער ביחס לשנים אלו, ובכך ייחסכו משאבים רבים, הן לצדדים והן לבית המשפט.

סוף דבר

28. בהסתמך על כלל המפורט לעיל, אני דוחה את הבקשה על כלל חלקיה.

ההודעה המפרשת את נימוקי הערעור מטעם המערער תוגש לא יאוחר מתאריך 18.5.2021.

המערער יחויב בהוצאות הבקשה, בין היתר בהינתן התנהלותו כמפורט בסעיף 22 לעיל, על סך של 15,000 ש"ח.

תז"פ 19.5.2021.

ניתנה היום, ב' אייר תשפ"א, 14 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 אפריל 2021

ע"מ 4680-01-21 ויסמן נ' שומה תל אביב 4

ירדנה סרוסי, שופטת